

Arrest

nr. 259 431 van 18 augustus 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. EPÉE
Louizalaan 131/2
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat GENERET *loco* advocaat C. EPÉE en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, komt op 12 juni 2021 toe in de luchthaven van Zaventem vanuit Kigali en dient een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 22 juni 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd door een protection officer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord op 7 juli 2021.

1.3. Op 20 juli 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze

beslissing werd op 22 juli 2021 aan verzoeker in persoon ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op (...) 1988 te Bamenda (divisie Mezam, regio Noordwest). U bent christen en behoort tot de Bakweri-etnie. U bent een ongehuwde vader van twee dochters. U spreekt Engels en een klein beetje Frans. U groeide op bij uw tante, uw moeders zus, in Bamenda. Ze overleed in 2005 en u verhuisde naar uw moeder in Mutengene (divisie Fako, regio Zuidwest). Daar zette u uw middelbare scholing verder. Na het behalen van uw Advanced Levels vestigde u uzelf in Yaoundé. U studeerde rechten aan de Universiteit van Yaoundé II, campus Soa. U beëindigde uw tweede jaar, maar zag uzelf genoodzaakt uw studies stop te zetten omwille van zowel financiële redenen als Engels-Franse (ver)taalproblemen. Omwille van de corruptie en omkooppraktijken kon u noch deelnemen aan overheidsexamens noch een job vinden. U werd meermaals uitgelachen door uw Franstalige medeburgers. In de periode 2008-2010 werd u geviseerd door politieagenten. U diende uzelf te identificeren als Kameroener door het volkslied te zingen in het Frans. Toen dit niet lukte, werd u geslagen en opgesloten. U kon uw vrijlating betalen en besloot terug te keren naar de Engelstalige regio's. U vestigde uzelf in het dorpje Munia (divisie Fako, regio Zuidwest) en begon een pottenbakkerij. Vanaf 2016 zag u uw inkomsten verminderen omwille van de Engelstalige crisis.

Op 3 februari 2021 was u 's avonds onderweg naar de winkel om krediet voor uw gsm te kopen. U werd tegengehouden door soldaten en moest instappen in hun busje. Samen met zeven andere personen werd u naar Limbe gebracht. U werd begeleid naar de tribunes van het voetbalstadion waar de match Kameroen-Marokko zou plaatsvinden. De match werd live uitgezonden op de Kameroense nationale televisie. Bij het zingen van het volkslied, namen de televisiecamera's u even in beeld. Na de match vond u onderdak in Limbe bij uw vriend M. L.. De volgende dag keerde u terug naar Munia. U werd opgebeld door vrienden die vroegen waarom u uzelf op televisie vertoonde terwijl de veiligheidssituatie zo volatiel was. Die zaterdag vielen vier gewapende mannen uw woning binnen. U werd per motor meegenomen naar een bananenplantage. Van daaruit wandelde u nog drie uren door het woud, vergezeld door twee van de vier gewapende mannen. In het kamp van de 'Amba strijders' zag u nog drie andere gevangenen. U werd ondervraagd door een gemaskerde generaal. U legde uit dat u niet vrijwillig aanwezig was op de match. Hij geloofde u, maar zou u pas vrijlaten na de betaling van 1 miljoen CFA. U contacteerde uw vriend M., die binnen een aantal dagen het losgeld verzamelde en overschreef. Op woensdag 10 februari 2021 werd u vrijgelaten en door gewapende mannen naar de hoofdbaan begeleid. U betaalde een passerende autobestuurder 500 CFA om u thuis af te zetten.

Diezelfde zaterdag werd u bij het ochtendgloren gewekt door stemmen en beweging. Er werd meermaals geklopt en u werd bevolen de voordeur te openen. U kon echter nog ontkomen langs de achterdeur. Tijdens uw ontsnapping werd u in uw schouder geraakt. U rende naar Mile 17 Motorpark en nam daar een auto naar uw vriend M.I in Limbe. Later kreeg u een telefoonoproep van uw buurman Alex die u informeerde dat de separatistische strijdkrachten uw woning in de gaten hielden. M.I zei dat u niet langer bij hem kon verblijven. U besloot het land te verlaten en vroeg uw vriend om een aantal spullen, waaronder kledij en reisdocumenten, op te halen bij uw thuis. Vervolgens ging u naar de haven van Imdema, waar u een Nigeriaanse man genaamd Ushi aansprak. Tegen betaling van 17.000 naira zou hij u met zijn speedboot naar Nigeria brengen. Op 5 maart 2021 verliet u Kameroen. De man bracht u onder in een kleine hut in een Nigeriaans dorp genaamd Sululé. U werd opgebeld door Bryan, uw jeugdvriend die reeds jarenlang in Canada woont. Hij bracht u vervolgens in contact met een smokkelaar. Intussen verkocht M. uw huis in Kameroen. Met de opbrengst betaalde u de smokkelaar 1.800 euro. Bryan betaalde zowel het restbedrag als uw vliegtuigtickets. De eindbestemming was Lille (Frankrijk), waar uw nicht A. M. verblijft. Op 7 april 2021 reisde u met de smokkelaar naar Benin. Daar werd u ondergebracht in een huis. Op 11 juni 2021 namen jullie een vlucht naar Kigali (Rwanda). U gebruikte uw eigen paspoort. Eenmaal op het vliegtuig, gaf de smokkelaar u de instructie om uw paspoort te vernietigen. U scheurde het in stukjes en spoelde het door in het toilet. In Kigali gaf de smokkelaar u een Europees paspoort. U kreeg niet de kans om de naam of nationaliteit te lezen. Tussen het inchecken en het boarden vroeg de smokkelaar het reisdocument terug. U verloor hem vervolgens uit het oog. Op 12 juni 2021 landde uw vlucht in Brussels Airport Zaventem (België). De smokkelaar was nergens te bespeuren. U arriveerde zonder reis- of identiteitsdocumenten bij de douane en verzocht aldaar de Belgische staat om internationale bescherming.

Vanuit het transitcentrum 127 bis contacteerde u uw nicht A. in Frankrijk. Zij nam vervolgens contact op met uw familie in Kameroen. Zo vernam u dat uw dochters op 8 april 2021 verkracht waren geweest

door onbekende mannen. U weet niet of de daders 'Amba strijders' of Kameroense militairen waren. Op 1 juni bracht uw moeder uw twee dochters naar het ziekenhuis voor een medisch onderzoek.

U legt volgende stukken neer om uw verzoek te staven: (1) een 33 seconden durende video van de voetbalmatch Kameroen-Marokko van 3 februari 2021, (2) een medisch attest betreffende uw dochter B. L. L., opgesteld door dr. J.M. A. te Limbe op 1 juni 2021, (3) een medisch attest betreffende uw dochter M. A. M. L., opgesteld door dr. J.M. A. te Limbe op 1 juni 2021, (4) een foto van een wonde op een bovenarm, (5) een medisch attest op naam van F. R., opgesteld door dr. E. A. op 5 juli 2021, (6) een medisch onderzoek op naam van F. R., afgeleverd door het Labo voor Medische Ontledingen te GrootBijgaarden op 24 juni 2021, (7) een online krantenartikel van France 24 getiteld "There are no words": children slaughtered in attack on school in Cameroon, gepubliceerd op 25 oktober 2020, (8) een video van Cameroons News Agency getiteld 'Kumba school shooting protests', gepubliceerd op 31 oktober 2020, (9) een video van Plus d'Infos getiteld 'Les vraies raisons de la décapitation de Bih Blanche à Muyuka', gepubliceerd op 13 augustus 2020.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet opgemerkt worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gewezen op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud dd. 7 juli 2021 (verder NPO), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Meer bepaald werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met de separatistische 'Ambazoniaanse' strijdkrachten die aanleiding gaven tot uw vlucht.

Zo kunnen er een aantal vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden waarin u in de tribunes van de voetbalmatch Kameroen-Marokko belandde. Wanneer werd gevraagd waarom er onvoldoende Kameroeners waren die vrijwillig de halve finale van de Afrikaanse landenbeker wilden bijwonen, wees u in eerste instantie naar het feit dat die dag tot ghost town was uitgeroepen (NPO, p. 15, 20). Deze bewering strookt noch met uw eigen verklaringen noch met objectieve informatie. U vertelde immers zelf dat "maandag altijd ghost town [is]" (NPO, p. 15). Deze timing wordt bevestigd door bronnen waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). De desbetreffende voetbalmatch vond echter plaats op woensdag, niet op maandag. Bovendien begaf u uzelf die dag buitenshuis. Meer zelfs, u verliet uw woning om telefoonkrediet te kopen in een nabije winkel, die blijkbaar de deuren niet sloot tijdens een ghost town dag (NPO, p. 14). In de tweede plaats verklaarde u dat het stadion leeg zou zijn en daarom mensen onder dwang de wedstrijd moesten bijwonen. Het is opmerkelijk dat er onvoldoende vrijwilligers waren die de halve finale van een internationaal voetbaltornooi wensten bij te wonen. Daarenboven is het niet aannemelijk of praktisch dat de Kameroense militairen dit probleem oplosten door in kleine busjes Engelstalige burgers te kidnappen om zo geleidelijk de lege stoeltjes van de Kameroense tribune te vullen, terwijl er grote reïsbussen vanuit Douala werden aangevoerd met vrijwillige, en waarschijnlijk betalende, toeschouwers (NPO, p. 19). Aldus wordt opgemerkt dat de omstandigheden die aanleiding gaven tot uw aanwezigheid op de match zowel inconsistent als ongeloofwaardig zijn.

De aannemelijkheid van uw relaas wordt verder ondergraven door de disproportionele en verregaande gevolgen van het eenmalig supporteren voor het Kameroense nationale voetbalteam. Uit het door u neergelegde filmpje (schermafbeelding toegevoegd aan groene map 'documenten' – stuk 1) blijkt dat u wel degelijk de match Kameroen-Marokko van 3 februari 2021 bijwoonde. In de 33-seconden durende video is geen CRTV-logo zichtbaar, waardoor niet met zekerheid kan worden gesteld dat de beelden werden uitgezonden op de Kameroense nationale televisie. Evenmin kan met zekerheid gezegd worden

dat uw beeltenis verspreid werd onder de separatistische strijdkrachten. Zelfs indien het videobeelden van CRTV betreft, wat niet wordt aangetoond, is het geenszins geloofwaardig dat u louter omwille van uw aanwezigheid en de twee seconden waarop u in beeld komt dermate herkend, geïdentificeerd en vervolgd zou worden. Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat Limbe Stadium met een capaciteit van 20.000 personen voor 60% gevuld was. Aldus waren er op 3 februari 2021 zo'n 12.000 andere toeschouwers aanwezig. Deze mensen werden uiteraard niet allen gefilmd, maar zelfs in uw 33-seconden durende momentopname van de match komen reeds vier andere toeschouwers volledig herkenbaar in beeld. Deze mensen zongen eveneens uit volle borst het Kameroense volkslied mee. Een aantal van hen waren zelfs volledig getorst in de nationale kleuren. Het is eveneens opmerkelijk hoe u het volkslied meezong met een glimlach op uw gezicht en een hand op de borst, terwijl u een gekidnapte en gedwongen toeschouwer was. Op basis van de twee seconden waarop u zingend in beeld kwam, concludeerden de Ambazoniaanse strijders dat u een militaire spion was. Uw foto werd verspreid doorheen de strijderskampen, u werd tweemaal (bijna) ontvoerd, u werd fysiek verwond en zelfs bedreigd met verminking en met de dood. Na de mislukte ontvoeringspoging werd uw woning nog continu gesurveilleerd en zag u uzelf genoodzaakt het land te verlaten (NPO, p. 15-16). Wanneer werd gepeild naar de oorzaak van deze verregaande persoonlijke problemen, antwoordde u: "ik weet gewoon dat ze mijn video hebben gezien" (NPO, p. 23). Dat videofragment staat in scherp contrast met de ernst van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en de intensiteit waarmee u opgespoord werd. Het is geenszins aannemelijk dat een momentopname van u als toeschouwer bij een voetbalwedstrijd zo'n buitensporige visering en vervolging zou teweegbrengen.

Uw aanwezigheid op de match had tevens ernstige gevolgen voor uw familie. Zo schetst u een oorzakelijk verband tussen uw videobeelden en de verkrachting van uw twee dochters. Zij werden misbruikt door militairen op 8 april 2021, ruim een maand nadat u het land had verlaten en ruim twee maanden nadat de voetbalwedstrijd had plaatsgevonden (NPO, p. 17). Wanneer u om meer duiding werd gevraagd, stelde u: "misschien denken ze dat ik me aan het verschuilen ben en willen ze mij zo naar buiten lokken" (NPO, p. 25). Teneinde hun seksueel misbruik aan te tonen, legt u twee medische attesten neer, opgemaakt te Limbe op 1 juni 2021 (zie map 'documenten' – stukken 2 en 3). In dit verband moet opgemerkt worden dat documenten slechts één element zijn binnen een geheel asielrelaas. De bewijswaarde ervan is afhankelijk van uw verklaringen enerzijds en van objectieve criteria anderzijds. In verband met de objectieve elementen, wordt vooreerst vastgesteld dat er meerdere grammaticale en spelfouten voorkomen in de medische analyse, waaronder "an unknown men", "general obseration", "she looks [...] in pains" en "both hip joins". Op de hoofding staat het nationale motto van de Republiek van Kameroen weergegeven als "Peace – Work – Faherland", in plaats van "Fatherland". Verder werd bij het medisch onderzoek van uw oudste dochter M. sperma teruggevonden in haar vagina. Uit meerdere bronnen, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat sperma doorgaans tot 72 uren na seksueel misbruik aldaar teruggevonden kan worden. Een artikel gepubliceerd in het tijdschrift 'Laboratory Medicine' spreekt over uiterst zeldzame gevallen van tien dagen. Volgens uw verklaringen en de door u neergelegde attesten werden uw dochters verkracht op 8 april 2021 en vond hun medisch onderzoek plaats op 1 juni 2021. Het is geenszins aannemelijk dat deze sporen werden teruggevonden 54 dagen na het voorval, terwijl de wetenschappelijke consensus zich rond de twee à drie tot maximum tien dagen bevindt. Tot slot blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat corruptie alomtegenwoordig is in alle sectoren van de Kameroense maatschappij. Er wordt specifiek verwezen naar de rechterlijke macht, de douane en de publieke diensten, waaronder ook gezondheidszorg valt. De fraude heeft tevens betrekking op de vervalsing van officiële stempels. De veelvoorkomende corruptie heeft als gevolg dat de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief is en dat de stukken op zichzelf niet volstaan om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te onderbouwen. Integendeel, het neerleggen van vervalste documenten doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

De aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten wordt verder ondergraven door een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden. Tijdens uw gevangenschap in het Ambazoniaanse legerkamp waren de separatisten dermate voorzichtig dat de generaal zijn gelaat bedekte (NPO, p. 20) en dat de soldaten elkaar in codenamen aanspraken (NPO, p. 22). Toch waren ze tegelijkertijd opvallend roekeloos toen ze hun aanvalsplannen in detail en in uw nabijheid bespraken (NPO, p. 22). Het inconsistente gedrag van uw ontvoerders plaatst wederom vraagtekens bij de waarachtigheid van uw relaas. Verder valt uw gedrag na uw gevangenschap niet te rijmen met dat van een gekidnapte en bedreigde persoon die het risico loopt opnieuw vervolgd te worden. De generaal liet u vrij met de expliciete waarschuwing: "wees voorzichtig, want je video is overal, misschien komt iemand van een ander kamp je achterna" (NPO, p. 15). Ondanks het feit dat u dagenlang gevangen was gehouden en nog een actuele vrees koesterde, keerde u gewoon terug naar uw woning, van waaruit u vier dagen eerder ontvoerd was geweest. Uw achteloze reactie staat haaks op de ernst van de door u ondergane vervolgingsfeiten. U demonstreerde een gelijkaardige roekeloze houding na uw tweede ontvoeringspoging, meer bepaald toen uw vriend Maxell

uw appartement bezocht om enkele benodigdheden op te halen. De terugkeer naar uw woning valt moeilijk te verantwoorden. U verklaarde immers zelf dat, één, uw vervolgers nog actief naar u op zoek waren en daarom continu de woning surveilleerden, en twee, dat Maxell een angstige houding aannam en uitdrukkelijk aangaf dat hij er niet bij betrokken zou zijn (NPO, p. 16, 23). Wanneer u hierop werd gewezen, stelde u dat u in een appartementsgebouw woonde en dat de patrouillerende Amba-strijders niet konden weten welke persoon welk appartement zou bezoeken (NPO, p. 24). Uw verdediging kan moeilijk als een afdoende verklaring beschouwd worden. U kon immers evenmin weten in hoeverre de soldaten het appartementsgebouw hadden doorzocht en de inwoners hadden ondervraagd. Daarenboven konden ze simpelweg uw vriend Maxell het gebouw in volgen tot uw appartement en zelfs tot uw onderduikadres bij hem in Limbe. De onderneming demonstreert allesbehalve de angstige en voorzichtige houding van een vervolgd persoon die op de vlucht is voor zijn leven. Het idee dat u het leven van uzelf en uw vriend riskeerde voor een identiteitsdocument, is enorm bevreemdend. Deze bemerking wordt enkel versterkt door het feit dat u uzelf later meteen bereid toonde om uw paspoort te vernietigen. De onsamenhangende verklaringen omtrent uw gevangenschap en tweede ontvoering worden gevolgd door een inconsistent vluchtrelaas.

In de eerste plaats bent u opmerkelijk vlot kunnen ontkomen aan een benarde situatie waarin u in aantal overtroffen was. De separatistische strijdkrachten hadden het op u gemunt en vielen bij het ochtendgloren onverwacht uw woning binnen. Toch hadden deze militairen niet het tactisch noch het fysiek vermogen om een woning te omsingelen of om een gewonde man te achtervolgen in het half uur dat hij nodig had om te voet het busstation te bereiken (NPO, p. 16, 23-24). Het is geheel onduidelijk hoe u in deze omstandigheden zodanig vlot kon ontkomen. Uw verdere reisroute weet evenmin te overtuigen. U legt, ten tweede, een foto neer van de eerste pagina van uw paspoort. Zo wordt vastgesteld dat u, enerzijds, bewust informatie tracht achter te houden door een foto voor te leggen van een enkele pagina, zonder verblijfsvergunningen en in- of uitreisstempels. Anderzijds vernietigde u bewust uw identiteitsdocumenten, wat het Commissariaat in de onmogelijkheid stelt om de door u beweerde reisroute te verifiëren. Daarenboven kan er weinig geloof gehecht worden aan de omstandigheden waarin u uw paspoort vernietigde. Zo zou u het manueel hebben verscheurd en vervolgens hebben doorgespoeld in het vliegtuigtoilet (NPO, p. 24). Er rijzen reeds twijfels bij de praktische haalbaarheid van een paspoort, waaronder de plasticen kaft, zonder enige hulpmiddel te verscheuren in een vliegtuigtoilethokje. Wanneer u werd bevroegd over deze tijdrovende en moeizame onderneming, stelde u simpelweg: "het heeft even geduurd, maar het is uiteindelijk gelukt" (NPO, p. 24). Bovendien blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat reizigers die per vliegtuig het Rwandees grondgebied betreden een blanco pagina in hun paspoort moeten vrijhouden voor de inreisstempel. Het is aldus onmogelijk dat u uw paspoort verscheurde op uw vlucht en vervolgens, zonder enig reis- of identiteitsdocument, door de transitgrenscontrole van Kigali International Airport wandelde. In de derde plaats verklaarde u geen kennis te hebben van de inhoud van het vals paspoort waarmee u de illegale vliegreis ondernam tussen Rwanda en België (NPO, p. 4). Deze bewering doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtroute. Van een asielzoeker die reisde met valse identiteitsdocumenten kan toch redelijkerwijs verwacht worden dat hij essentiële informatie betreffende dit document kan meedelen, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa alsook het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, gelet op de aanhoudende kans die hij loopt om bij een controle op een internationale vlucht te worden ondervraagd omtrent zijn identiteit en reisdoel. U werd hiermee geconfronteerd en stelde: "op die moment dat ik gewoon aan mijn veiligheid. Ik was wanhopig. [...] Ik moest gewoon zijn instructies volgen" (NPO, p. 25). Daargelaten het feit dat u uzelf er geen vragen over stelde, is het geenszins aannemelijk dat de smokkelaar zelf u dermate onvoorbereid naar de grenscontrole zou sturen en zo zichzelf en zijn netwerk in gevaar zou brengen. Een reis met valse documenten is immers een uiterst precaire onderneming. De smokkelaar zou u de nodige inlichtingen moeten hebben verschaft om zo de kans te verkleinen dat u bij de controle door de mand zou vallen. Het is dan ook niet aannemelijk dat u hierover zo onwetend bent en/of dat u niet beter voorbereid werd door de smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die hij hiermee riskeert. Uw verklaringen over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en vluchtroute weten bijgevolg niet te overtuigen. U kon uw asielrelaas onvoldoende staven door middel van coherente en consistente verklaringen. Hieruit volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees heeft voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Er kan slechts geconcludeerd worden dat u niet de waarheid hebt verteld, in weerwil met de medewerkingsplicht die op uw schouders rust. Hierdoor verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over de omstandigheden waarin en redenen waarom u werkelijk Kameroen verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht te verzwijgen, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in

het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van het artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus "Cameroen. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone" dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones" dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check-points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precaire omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Yaoundé vestigt.

In de eerste plaats wordt verwezen naar uw banden met het Franstalig gebied. Zo hebt u meermaals Douala bezocht en hebt u vier jaren in Yaoundé gewoond (NPO, p. 4-5). Uw laatste bezoek aan de Kameroense hoofdstad dateert van 4 november 2019, de datum waarop uw paspoort werd afgeleverd. De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten tweede, onderbouwd door uw educatief en professioneel traject. Zo bent u een volwassen en ondernemende man die zijn middelbaar diploma behaalde, twee jaren aan de universiteit studeerde en vervolgens zijn eigen zaak opende (NPO, p. 5). Uw verblijf en scholing in Yaoundé zijn, ten derde, indicatief van uw (basis)kennis Frans. U gaf aan "een klein beetje" Frans te begrijpen (NPO, p. 6). Doch wordt opgemerkt dat u vier jaren in Yaoundé woonde en uzelf inschreef voor een universitaire studierichting waar de overgrote meerderheid van de vakken in het Frans werden gegeven (NPO, p. 14). Deze vaststelling stuurt uw verklaring omtrent uw beperkte talenkennis enigszins bij. In de vierde plaats wordt verwezen naar uw financiële draagkracht. U stelde dat uw moeder niet veel geld had (NPO, p. 5, 14, 21). Toch bleken er voldoende middelen voorhanden om de buitenlandse studies van uw halfzus T. R. te bekostigen. Daarenboven kon u op korte tijd 1 miljoen CFA (of 1.525 euro) en 1.800 euro verzamelen om respectievelijk uw vrijlating en uw reis te betalen (NPO, p. 5, 15-16). Uw Kameroens-Canadese vriend Bryan toonde zich bereid om uw resterende reiskosten te dekken. Er wordt vastgesteld dat u een volwassen, geschoolde en zelfstandige man bent die beschikt over een financieel vangnet en die voldoende initiatiefrijk was om naar Europa te reizen. Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om u in Yaoundé te vestigen, wees u naar de volatiele veiligheidssituatie en de massa-arrestaties van Engelstalige burgers in Franstalige steden (NPO, p. 25). Uw situatieschets vindt geen weerklank in de bronnen waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Daaruit blijkt dat er in Franstalig Kameroen noch sprake is van systematische vervolging van Engelstalige burgers noch van veralgemeend en willekeurig geweld zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U stelde eveneens dat "die Amba kerels [...] overal [zijn]" (NPO, p. 25). Hogerop werd echter reeds aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolging. Tot slot wees u op de discriminatie waarvan u in Yaoundé slachtoffer werd: "ik ben een slachtoffer van discriminatie. Ik ben uitgescheiden geweest. Ik werd geslagen toen ik het volkslied niet kon zingen in het Frans. Het is een probleem voor mij" (ibidem). De behandeling die u als Engelstalige stadsbewoner ondervond, is afkeurenswaardig, maar op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kwalificeren als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aldus vormen uw negatieve ervaringen geen reëel en praktisch bezwaar voor uw hervestiging in Yaoundé.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De negen stukken die u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, bezorgde aan het CGVS kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

De door u neergelegde 33-seconden durende video van de voetbalmatch Marokko-Kameroen (schermafbeelding toegevoegd aan de map 'documenten' – stuk 1), toont uw aanwezigheid als toeschouwer, maar bewijst niet dat u omwille daarvan vervolgd werd door de separatistische strijdkrachten. Een video weergeeft een momentopname zonder de precieze feitelijke omstandigheden te schetsen waarin de beelden tot stand kwamen. U hebt niet aannemelijk kunnen maken dat u, omwille van uw aanwezigheid bij de match, bij een terugkeer naar Kameroen een risico zou lopen op vervolging of ernstige schade.

De medische attesten van uw dochters (map 'documenten' – stukken 2 en 3) werden hogerop reeds besproken.

Zowel de door u voorgelegde foto van een armwonde als het medisch attest (dd. 5 juli 2021) (map 'documenten' – stukken 4 en 5) verwijzen naar een litteken op uw linker bovenarm. Er moet opgemerkt worden dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt van de omstandigheden waarin de hierin geconstateerde verwonding werd opgelopen. Een arts doet immers louter vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Doch kan de arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze wonden werden opgelopen. Een medisch attest an sich heeft niet het vermogen om een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

De door u neergelegde medische analyse (dd. 24 juni 2021) (map 'documenten' – stuk 6) toont aan dat u kampt met een hoge bloeddruk. De vaststellingen gedaan in het labo-onderzoek worden geenszins

betwist door het Commissariaat, maar vormen evenmin het onderwerp van uw verzoek om internationale bescherming.

In verband met het door u neergelegde online krantenartikel van France 24 alsook de online video's van Cameroons News Agency en Plus d'Infos (map 'documenten' – stukken 7, 8 en 9), dient te worden opgemerkt dat deze stukken allen betrekking hebben op de algemene onveilige situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen, die niet door het Commissariaat wordt betwist. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie volstaat echter niet om uw individuele terugkeervrees in concreto te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 (A), 2 van de Conventie van Genève, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het "beginsel van bewijskracht van bestuurshandelingen" en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de COI Focus « Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone. » van 16 oktober 2020 (stuk 2);
- <https://www.afrik-foot.com/chan-2020-un-maroc-cameroun-sous-haute-tension-a-limbe> (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk kon maken dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade:

(i) uit het geheel van verzoekers verklaringen blijkt dat hij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking, meer bepaald werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn persoonlijke problemen met de separatistische 'Ambazoniaanse' strijdkrachten die aanleiding zouden hebben gegeven tot zijn vlucht;

(ii) er kunnen een aantal vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden waarin verzoeker in de tribunes van de voetbalmatch Kameroen-Marokko belandde: (1) de bewering van verzoeker dat de dag van de halve finale tot ghost town was uitgeroepen en dat er daarom onvoldoende Kameroeners vrijwillig de match wilden bijwonen, strookt niet met zijn eigen verklaringen noch met objectieve informatie; (2) het is opmerkelijk dat het stadion leeg zou zijn en dat er onvoldoende vrijwilligers waren die de halve finale van een internationaal voetbaltornooi wensten bij te wonen, het is niet aannemelijk dat de Kameroense militairen dit probleem oplosten door in kleine busjes Engelstalige burgers te kidnappen om zo geleidelijk de lege stoeltjes van de Kameroense tribune te vullen, terwijl er grote reisbussen vanuit Douala werden aangevoerd met vrijwillige, en waarschijnlijk betalende, toeschouwers;

(iii) de aannemelijkheid van verzoekers relaas wordt verder ondergraven door de disproportionele en verregaande gevolgen van het eenmalig supporteren voor het Kameroense nationale voetbalteam; uit het filmpje dat verzoeker neerlegde blijkt dat hij op 3 februari 2021 deze voetbalmatch bijwoonde, er kan echter niet met zekerheid worden gesteld dat de beelden werden uitgezonden op de Kameroense nationale televisie en dat verzoekers beeltenis verspreid werd onder de separatistische strijdkrachten, in de 33-seconden durende momentopname komen reeds vier andere toeschouwers volledig herkenbaar in beeld die eveneens het Kameroense volkslied meezongen, op basis van de twee seconden waarop verzoeker zingend in beeld kwam, zouden de Ambazoniaanse strijders geconcludeerd hebben dat verzoeker een militaire spion was; dit videofragment staat in scherp contrast met de ernst van de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten en de intensiviteit waarmee hij opgespoord werd;

(iv) verzoekers aanwezigheid op de match zou tevens ernstige gevolgen gehad hebben voor zijn familie, zo zou er een oorzakelijk verband zijn tussen de videobeelden en de verkrachting van verzoekers twee dochters, om hun seksueel misbruik aan te tonen, legt verzoeker twee medische attesten neer; de bewijswaarde van documenten is afhankelijk van verzoekers verklaringen enerzijds en van objectieve criteria anderzijds, inzake de objectieve elementen worden grammaticale fouten en spellingsfouten vastgesteld, verder zou het sperma in zijn ene dochters vagina nog teruggevonden zijn 54 dagen na het voorval terwijl wetenschappelijk blijkt dat sperma doorgaans tot 72 uur na seksueel misbruik kan worden teruggevonden; tot slot blijkt uit informatie dat corruptie alomtegenwoordig is in alle sectoren van de Kameroense maatschappij waaronder de gezondheidszorg en dat de fraude ook betrekking heeft op de vervalsing van officiële stempels, de veelvoorkomende corruptie heeft als gevolg dat de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief is, het neerleggen van vervalste documenten doet op ernstige wijze afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid;

(v) de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten wordt verder ondergraven door een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden inzake verzoekers gevangenschap en tweede ontvoering: (1) het inconsistent gedrag van verzoekers ontvoerders plaatst vraagtekens bij de waarachtigheid van zijn relaas; (2) verzoekers gedrag na zijn gevangenschap valt niet te rijmen met dat van een gekidnapt en bedreigd persoon die het risico loopt opnieuw vervolgd te worden; (3) verzoeker demonstreerde een gelijkaardige roekeloze houding na zijn tweede ontvoeringspoging, het idee dat verzoeker zijn leven en dat van een vriend riskeerde voor een identiteitsdocument, is enorm bevreemdend en dit wordt enkel versterkt door het feit dat verzoeker zichzelf later meteen bereid toonde om zijn paspoort te vernietigen;

(vi) het vluchtrelaas van verzoeker is inconsistent: (1) verzoeker is opmerkelijk vlot kunnen ontkomen aan een benarde situatie waarin hij in aantal overtroffen was, het is geheel onduidelijk hoe hij in zulke omstandigheden zodanig vlot kon ontkomen; (2) verzoekers verdere reisroute weet evenmin te overtuigen, dat verzoeker een foto neerlegt van de eerste pagina van zijn paspoort toont aan dat hij enerzijds bewust informatie tracht achter te houden (verblijfsvergunningen en in- of uitreisstempels) en dat hij anderzijds bewust zijn identiteitsdocumenten vernietigde waardoor zijn beweerde reisroute niet kan worden geverifieerd; daarenboven kan er weinig geloof gehecht worden aan de omstandigheden waarin hij zijn paspoort vernietigde; bovendien blijkt uit informatie dat reizigers die per vliegtuig het Rwandees grondgebied betreden een blanco pagina in hun paspoort moeten vrijhouden voor de inreisstempel, zodat het onmogelijk is dat hij zijn paspoort verscheurde vervolgens, zonder enig reis- of identiteitsdocument, door de transitgrenscontrole van Kigali International Airport wandelde; (3) verzoeker verklaarde geen kennis te hebben van de inhoud van het vals paspoort waarmee hij de illegale vliegreis ondernam tussen Rwanda en België, dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtroute, van een asielzoeker die reisde met valse identiteitsdocumenten kan toch redelijkerwijs verwacht worden dat hij essentiële informatie betreffende dit document kan meedelen;

(vii) verzoeker vertelt niet de waarheid ondanks zijn medewerkingsplicht, hierdoor verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over de omstandigheden waarin en redenen waarom hij werkelijk Kameroen verlaten heeft, door bewust de ware toedracht te verzwijgen, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming;

(viii) aan verzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen wordt de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat; *in casu* beschikt verzoeker in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, over een veilig en redelijk vestigingsalternatief;

(ix) de stukken die verzoeker voorlegt, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te

weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Kameroen problemen met de AMBA-strijders en met de Kameroense militairen. Verzoeker woont in de Engelstalige regio's waar er altijd confrontaties zijn tussen deze groepen. Verzoeker werd door de Kameroense militairen gedwongen om in het publiek te zitten van de voetbalmatch Kameroen-Marokko op 3 februari 2021. Omdat verzoeker zichtbaar op televisie gekomen is tijdens deze voetbalmatch waar hij het volkslied meezong in het Frans, heeft hij problemen met de AMBA-groeperingen en wordt hij beschouwd als een spion van de militairen. Hij werd door een AMBA-groepering ontvoerd en slechts vrijgelaten na het betalen van losgeld. Zijn dochters werden seksueel misbruikt. Bij een terugkeer vreest verzoeker de AMBA-strijders en de arrestaties van Engelstaligen.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.3. De Raad duidt erop dat vooreerst in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de omstandigheden waarin verzoeker in de tribunes van de voetbalmatch Kameroen – Marokko belandde en dat zijn verklaringen in dit verband inconsistent en ongeloofwaardig zijn. Verzoekers bewering dat het die dag “ghost town” was (notities CGVS, p. 15 en 20) strookt niet met zijn eigen verklaringen noch met objectieve informatie. Verzoekers stelling dat het stadion leeg zou zijn en mensen dus onder dwang de match moesten bijwonen (notities CGVS, p. 20) is opmerkelijk en het is niet aannemelijk dat de Kameroense militairen dit zouden oplossen door Engelstalige burgers te kidnappen en te verplichten het stadion te vullen, terwijl uit verzoekers verklaringen ook blijkt dat er bussen vanuit Douala waren met mensen om de match te zien (notities CGVS, p. 19) die er waarschijnlijk wel voor betaalden.

Verzoeker betwist de motieven in dit verband in de bestreden beslissing helemaal niet.

Vervolgens wordt er terecht op gewezen dat de aannemelijkheid van verzoekers relaas verder wordt ondergraven door de disproportionele en verregaande gevolgen van het eenmalig supporteren voor het Kameroense nationale voetbalteam. Vooreerst bevatten deze beelden geen logo van de Kameroense nationale televisie, zodat niet met zekerheid kan worden gesteld dat die beelden op nationale televisie werden uitgezonden, evenmin kan met zekerheid gesteld worden dat verzoekers beeltenis verspreid werd onder de separatistische strijdkrachten. Zelfs al zouden deze beelden wel van de nationale televisie zijn, dan nog is het niet aannemelijk dat verzoeker, die twee seconden in beeld komt terwijl er ook vier andere toeschouwers volledig herkenbaar in beeld komen, door de Ambazoniaanse strijders beschouwd zou worden als een militaire spion en in dergelijke mate herkend, geïdentificeerd en vervolgd zou worden (verzoeker werd ontvoerd, er was een tweede mislukte ontvoeringspoging en zijn huis werd gesurveilleerd).

In dit verband voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat niet wordt betwist dat hij deze voetbalmatch bijwoonde, dat er niet aan kan worden voorbijgegaan dat officiële wedstrijden op de CRTV worden uitgezonden en dat het ontbreken van het CRTV-logo niet volstaat om met zekerheid te stellen dat deze video niet is uitgezonden. Verzoeker verwijst naar een internetartikel waarvan de link stuk 3 bij het

verzoekschrift betreft, waaruit blijkt dat bij deze wedstrijd een aanval van de separatisten gevreesd werd en dat de stad in hoogste staat van paraatheid is gebracht met soldaten en pantservoertuigen op elke hoek. De Raad bevestigt dat, zelfs als zou deze wedstrijd toch uitgezonden geweest zijn op de Kameroense nationale televisie, het nog steeds niet aannemelijk is dat verzoeker, die twee seconden in beeld komt terwijl er ook vier andere toeschouwers volledig herkenbaar in beeld komen, door de Ambazoniaanse strijders beschouwd zou worden als een militaire spion en in dergelijke mate herkend, geïdentificeerd en vervolgd zou worden. Verzoeker brengt niets in tegen deze vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht op gemotiveerde wijze op gewezen dat de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief is, dat *in casu* de medische attesten inzake het seksueel misbruik van zijn dochters grammaticale fouten en spelfouten bevatten en dat het wetenschappelijk niet aannemelijk is dat sperma 54 dagen na het seksueel misbruik wordt teruggevonden, zoals nochtans in een attest wordt vermeld. Verzoeker uit in het verzoekschrift geen enkele kritiek op dit motief en poogt dit niet te weerleggen.

De bestreden beslissing vervolgt dat de aannemelijkheid van de vervolgingsfeiten verder wordt ondergraven door verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties, met name verzoekers verklaringen over zijn ontvoerders brengt mee dat hun gedrag inconsistent was (ze waren voorzichtig en de generaal was gemaskerd – ze vertelden openlijk over hun aanvalsplannen), verzoekers eigen gedrag was zelf ook inconsistent: zijn gedrag na zijn gevangenschap valt niet te rijmen met dat van een gekidnapt en bedreigd persoon die het risico loopt opnieuw vervolgd te worden (verzoeker keerde terug naar zijn woning waaruit hij ontvoerd was geworden, na de tweede ontvoeringspoging stuurde hij zijn vriend naar dit huis om documenten, terwijl verzoekers huis continu gesurveilleerd werd, bovendien vernietigde verzoeker zonder probleem zijn paspoort). Verzoeker gaat op geen enkele wijze in op deze motieven.

De Raad sluit zich tevens aan bij volgend motief van de bestreden beslissing: het vluchtrelaas van verzoeker is uitermate inconsistent. Verzoeker is opmerkelijk vlot kunnen ontkomen uit een situatie waarin hij door verschillende gewapende mannen werd geïdentificeerd. Verzoeker houdt bewust informatie achter inzake zijn documenten: hij legde een foto neer van de eerste pagina van zijn paspoort en hield dus de rest van zijn paspoort achter, hij vernietigde bewust identiteitsdocumenten zodat zijn reisweg niet kan worden nagegaan, bovendien is de wijze waarop hij zijn paspoort verscheurd zou hebben niet aannemelijk en kan hij niet zonder paspoort door de transit-grenscontrole van Kigali International Airport zijn geweest, verzoeker kan ook geen informatie geven over de valse documenten waarmee hij gereisd zou hebben. Verzoeker brengt in het verzoekschrift hier niets tegen in.

De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de conclusie van de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen niet weten te overtuigen en dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees heeft voor vervolging of voor het risico op het lopen van ernstige schade, evenals bij de conclusie dat verzoeker niet de waarheid spreekt, in weerwil van de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

2.3.4.4. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij in de loop van de administratieve procedure heeft neergelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Inzake de stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, betreft stuk 2 dezelfde COI Focus als deze waarop de verwerende partij zich steunt in de bestreden beslissing en stuk 3 betreft de link naar een internetartikel. Er wordt verwezen naar punten 2.3.4.3. en 2.3.5.2. waarin deze stukken worden besproken.

2.3.4.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat in dit artikel wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker om internationale bescherming in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met

dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Uit de informatie waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en vervat in het administratief dossier blijkt dat er in bepaalde zones in Engelstalig Kameroen een conflict is dat beschouwd zou kunnen worden als een binnenlands of internationaal gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Kameroen wordt momenteel getroffen wordt door de “*Engelstalige crisis*”, doch dit betreft een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Immers blijkt uit de informatie dat er fundamentele verschillen zijn tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

2.3.5.2. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de verzoekster een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

De Raad treedt de verwerende partij bij waar die met betrekking tot verzoekers persoonlijke omstandigheden het volgende vaststelt:

“In de eerste plaats wordt verwezen naar uw banden met het Franstalig gebied. Zo hebt u meermaals Douala bezocht en hebt u vier jaren in Yaoundé gewoond (NPO, p. 4-5). Uw laatste bezoek aan de Kameroense hoofdstad dateert van 4 november 2019, de datum waarop uw paspoort werd afgeleverd. De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten tweede, onderbouwd door uw educatief en professioneel traject. Zo bent u een volwassen en ondernemende man die zijn middelbaar diploma behaalde, twee jaren aan de universiteit studeerde en vervolgens zijn eigen zaak opende (NPO, p. 5). Uw verblijf en scholing in Yaoundé zijn, ten derde, indicatief van uw (basis)kennis Frans. U gaf aan “een klein beetje” Frans te begrijpen (NPO, p. 6). Doch wordt opgemerkt dat u vier jaren in Yaoundé woonde en uzelf inschreef voor een universitaire studierichting waar de overgrote meerderheid van de vakken in het Frans werden gegeven (NPO, p. 14). Deze vaststelling stuurt uw verklaring omtrent uw beperkte talenkennis enigszins bij. In de vierde plaats wordt verwezen naar uw financiële draagkracht. U stelde dat uw moeder niet veel geld had (NPO, p. 5, 14, 21). Toch bleken er voldoende middelen voorhanden om de buitenlandse studies van uw halfzus T. R. te bekostigen. Daarenboven kon u op korte tijd 1 miljoen CFA (of 1.525 euro) en 1.800 euro verzamelen om respectievelijk uw vrijlating en uw reis te betalen (NPO, p. 5, 15-16). Uw Kameroens-Canadese vriend Bryan toonde zich bereid om uw resterende reiskosten te dekken. Er wordt vastgesteld dat u een volwassen, geschoolde en zelfstandige man bent die beschikt over een financieel vangnet en die voldoende initiatiefrijk was om naar Europa te reizen. Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om u in Yaoundé te vestigen, wees u naar de volatiele veiligheidssituatie en de massa-arrestaties van Engelstalige burgers in Franstalige steden (NPO, p. 25). Uw situatieschets vindt geen weerklank in de bronnen waarover het CGVS beschikt en die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Daaruit blijkt dat er in Franstalig Kameroen noch sprake is van systematische vervolging van Engelstalige burgers noch van veralgemeend en willekeurig geweld zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U stelde eveneens dat “die Amba kerels [...] overal [zijn]” (NPO, p. 25). Hogerop werd echter reeds aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vervolging. Tot slot wees u op de discriminatie waarvan u in Yaoundé

slachtoffer werd: "Ik ben een slachtoffer van discriminatie. Ik ben uitgeschoold geweest. Ik werd geslagen toen ik het volkslied niet kon zingen in het Frans. Het is een probleem voor mij" (ibidem). De behandeling die u als Engelstalige stadsbewoner ondervond, is afkeurenswaardig, maar op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kwalificeren als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aldus vormen uw negatieve ervaringen geen reëel en praktisch bezwaar voor uw hervestiging in Yaoundé.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio betreft, dient te worden vastgesteld dat uit de landeninformatie het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit slechts in geringe mate. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel zou blijken, de informatie bij het verzoekschrift (stuk 2) betreft dezelfde als deze waarop de bestreden beslissing steunt.

Verder blijkt uit de informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Bijgevolg, gelet op verzoekers persoonlijke omstandigheden en zijn banden met het Franstalig gebied, samengenomen met het feit dat verzoeker ook voldoende initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich aldaar in een vreemde gemeenschap te vestigen, is de Raad van oordeel dat het voor verzoeker mogelijk is zich in Yaoundé te vestigen.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET